

Relligant Nou Barris

www.noubarris.net/relligantnb

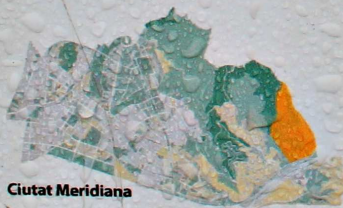
Aqüeducte de Ciutat Meridiana

Braille text for the title

Aquest pont, situat al barri de Ciutat Meridiana, forma part d'una gran infraestructura hidràulica, l'aqüeducte del Baix Vallès, construïda a finals del segle XIX per poder abastir Barcelona. La canalització feia més de divuit quilòmetres i conduïa més de 1.700 metres cúbics d'aigua cada dia. En el punt on ens trobem, l'aqüeducte travessa el torrent de Tapioles. Quan la ciutat va superar el milió i mig d'habitants, els aqüeductes es van veure superats i es va iniciar la canalització del riu Ter.

Braille text for QR code information

Ciutat Meridiana

Amb el suport de:

Ajuntament de Barcelona

Grup d'Història de Nou Barris

Arxiu Històric de Roquetes Nou Barris

Troba'ns aquí com a RelligantNB

Historia <http://jordicurtiella.blogspot.com.es/2013/06/aqueducte-del-valles.html> :

L'abastament aigua a la ciutat de Barcelona, és actualment una gran obra de l'enginyeria moderna i una de les infraestructures mes importants, però no sempre ha estat així.

La primera pressa d'aigua per abastir la ciutat va ser l'antic aqüeducte romà, que agafava l'aigua als voltants de Montcada i que posteriorment es convertí i modernitzà com a Rec Comtal i va quedar insuficient amb els anys.

Cap a finals del segle XIX, amb lo que hom anomena la revolució industrial, les necessitats d'abastament tant per les persones, com per l'incipient indústria, així com els canvis culturals i socials que impliquen fer arribar l'aigua corrent a les cases i crear una xarxa de clavegueram, deixant de dependre dels pous i fonts, que sovint es contaminaven amb les filtracions procedents dels pous morts, creen la necessitat de fer arribar a la ciutat un cabdal d'aigua suficient amb quantitat i qualitat, lo que impulsa la creació de diferents iniciatives tant públiques com, sobre tot, privades.

Amb aquest context empresaris i banquers, entre d'altres financen la construcció de l'Aqüeducte del Vallès, una infraestructura força important amb una longitud de 18 km i una capacitat de 1700m³ diaris.

L'obra fou impulsada per Andreu Mari, empresari que tenia drets d'aigua a les rieres de Ripoll i Caldes i finançat pel banquer [Manel Girona](#).

Es crea la "Empresa de Aguas del Bajo Vâlles" que explota el subministra entre l'any 1861 i el 1881. Aquest any es ven a la "[Compagnie des Eaux de Barcelone](#)" que ja explotava l'aigua de Dosrius.

L'any 1914 una greu epidèmia de tifus, que coincidia geogràficament amb el subministra del canal, posa amb evidència les greus deficiències del servei i provoca un gran escàndol.

Finalment el canal passa a dependre de la Societat General d'Aigües de Barcelona que es fa amb l'hegemonia del subministra a la ciutat i explota el canal fins a mitjans dels anys 50 quan la ciutat, al superar els 1,5 milions habitants, necessita captar les aigües del riu Ter.

D'aquella infraestructura poc en queda amb els anys, però han sobreviscut un seguit d'aqüeductes de molt elegant factura arquitectònica, alguns rodejats per l'entorn urbà i altres amagats pels barrancs de Collserola.

L'aqüeducte del Vallès: (Itinerari 21 del llibre de Iñaki Núñez "Excursions per la història de Collserola")

L'anomenat aqüeducte del Vallès va ser construït entre els anys 1869 i 1876 per l'empresa del Baix Vallès. Tenia el seu origen a la riera de Caldes i el riu Ripoll i alimentava l'antic dipòsit de la Societat General d'Aigües de Barcelona, situat actualment al Parc de les Aigües del Guinardó, des d'on es proveïa bona part de l'Eixample. Ha funcionat fins ben entrat el segle XX. L'aqüeducte passava canalitzat per la serra però allà on calia travessar alguna riera, un pont de pedra (també anomenat aqüeducte) transportava l'aigua d'un costat a un altre. En l'actualitat hi ha, com a mínim vuit d'aquests ponts. Aquest recorregut travessa Collserola just per on passava l'aqüeducte.

Sortint de Cerdanyola trobarem els dos primers ponts. Prop del tanatori de Collserola hi ha un tercer. A la Ciutat Meridiana i Torre Baró trobem cinc més. El seguiment d'aquestes construccions limita molt les possibilitats del camí, que de vegades no serà massa pintoresc. Òbviament les zones més properes a la ciutat seran urbanes o semiurbanes. En general, aquesta excursió és una mica especial. Si en la primera part, propera a Cerdanyola, transcorre per paratges bonics, la segona part estarà, en part, dominada per l'autopista i els escombriaires, sortejarem a més feres molt ferotges i acabarem en uns ambients molt urbans. En tot cas, tindrem moltes opcions per evitar aquestes aventures i també per baixar-nos a meitat de camí. Recorregut no circular. Inici a l'estació de Cerdanyola. Final, metro Casa de l'Aigua. Naturalment.

BCN i + (Aqüeductes) → <http://rogerfm.net/aqueductes/index.htm>

L'aqüeducte de Ciutat Meridiana → <http://www.noubarris.net/relligantnb/?p=214>

L'aqüeducte del Parc Central de Nou Barris → <http://www.btv.cat/btvnoticies/2016/05/18/aqueducte-parc-central-nou-barris/>